

som Adam Smith jo forestillede sig den – og jeg er fuldstændig enig med fru Margrete Auken i, at Adam Smith-citatet er korrekt – faktisk er betinget af, at der er fri adgang for alle parter på markedet, og det er der ikke, for danskerne kan ikke komme ind på de andre markeder, og det vil sige, at de andre kan levere dumping for at slå danskerne ud på den danske hjemmebane, hvad danskerne ikke kan svare igen med.

Siden har rådgiverne fremsat flere forslag til forlig, og uden at komme ind på det her i salen forekommer det besynderligt, at ministeren og rådgiverne endnu ikke har fundet en løsning.

I stedet har ministeren besluttet at sende yderligere 12 opgaver ud, og han bebuder såmænd endnu flere i sit svar til udvalget.

Foreløbig vil han altså sende 160 mio. kr. ud af landet, hvilket selvfølgelig rokker ved den returprocent, vi hidtil har arbejdet med i forbindelse med udviklingsbistanden, vil jeg sige til hr. Jørgen Estrup. Men jeg forstår i dag, at Det Radikale Venstre ikke længere står ved aftalen om en returprocent i forbindelse med bilaterale opgaver.

Denne returprocent svækker ministeren, og hans fremturen svækker hjemmebasen for disse virksomheder, som ellers står ualmindelig flot internationalt og dermed tjener penge hjem til Danmark, men de gør det jo, fordi Verdensbanken har en anden prisparameter end den, Danida og ministeren anvender.

Og ministeren svækker den vidensudvikling, som er en forudsætning for eksport af viden, og han gør det inden for områder, hvor vi ellers har formået at få en særlig international position. Det drejer sig bl.a. om vand og sanitet, elforsyning, bekæmpelse af olieudslip og tilmed opbygning af Miljøstyrelsen.

Og ved at svække Danmark styrker han selv-sagt Danmarks konkurrenter, og han udhuler den vidensudvikling, som i kraft af disse opgaver finder sted ikke alene i de danske firmaer, men også på de danske universiteter, og han ophæver det samspil i felten, som finder sted mellem de udsendte NGO'er og de rådgivende ingeniører, og som bidrager til at fremme de humane og demokratiske elementer i den danske bistandspolitik, hvilket NGO'erne altså også sætter pris på.

I efteråret lod vi trods de advarsler, som kom fra os allerede dengang – det her er ikke noget nyt – ministerens kamp med rådgiverne passere, bl.a. fordi vi som hr. Jørgen Estrup respekterede forskellen mellem den lovgivende og den udøvende magt.

Men nok er nok, og nu må krigen mellem ministeren og virksomhederne have været længe nok. Ved at lade de tre første opgaver gå til udlandet må ministeren have vist sin styrke, men ved at lade de næste 12 følge efter fremturer ministeren med det, som kan kaldes overkill, og fortsætter han, må han vel nærmest siges at begå lystmord.

Derfor appellerer forslagsstillerne til Folketinget her mellem første og anden behandling om at stoppe ministeren og få ham til at følge den citerede dagsorden nr. D 47, som alle tilstedeværende medlemmer her i salen har stemt for.

Da regeringspartierne var med til at formulere denne dagsorden, og da miljøministeren af sig selv efterlever den, burde det ikke byde regeringspartierne – heller ikke Det Radikale Venstre – partipolitiske vanskeligheder at tilslutte sig beslutningsforslaget og dermed stoppe ministerens anden puniske krig mod den danske ressourcebase.

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Jeg havde slet ikke turdet håbe på en så livlig debat.

Til hr. Kai Dige Bach vil jeg gerne sige et par ord om det brev, der har været talt en del om:

Jeg lagde mærke til, at i fru Pernille Sams' ordførertale, som hr. Kai Dige Bach læste op, refereres der til et brev, som fru Pernille Sams har fået, og det betyder altså, at man åbenbart har det brev i forvejen. Det er jo også derfor, der kan citeres fra det.

Det brev var et udbudsbrev, som jeg erkender blev sendt af ministeriet, men som indeholdt bemærkninger, som vi selv har trukket tilbage, fordi de indeholdt en begrundelse for, at man tog dette skridt, som heller ikke jeg kunne tilslutte mig, nemlig at der havde været for lidt konkurrence her i Danmark, og at der havde været for dårlig kvalitet i en række af opgaverne.

Det er sådan set ikke forkert, for det er en beskrivelse af, hvad der rent faktisk kan siges at have været tilfældet, men jeg er helt enig i, at det var en forkert måde at gøre det på, og at det var unødvendigt at beskrive den baggrund for udbudet, og det blev selvfølgelig også meddelt skriftligt til de virksomheder, som naturligvis følte sig forulempet af det, og det blev beklaget, og det blev korrigeret med et nyt brev fra Udenrigsministeriet, som erstattede det første.